

**Wijziging van de Wet op het financieel toezicht, de Faillissementswet en enige andere wetten op het terrein van de financiële markten (Wijzigingswet financiële markten 2026)**

**MEMORIE VAN TOELICHTING**

**ALGEMEEN**

*§ 1. Inleiding*

Dit wetsvoorstel maakt deel uit van de jaarlijkse wijzigingscyclus van wet- en regelgeving op het terrein van de financiële markten. In deze cyclus worden, in het kader van onderhoud, kleinere onderwerpen opgenomen die geen separaat voorstel rechtvaardigen. Met dit wetsvoorstel worden wijzigingen aangebracht in de Wet op het financieel toezicht (Wft), de Faillissementswet (Fw), de Wet giraal effectenverkeer (Wge), de Wet op de economische delicten (Wed), de Wet toezicht trustkantoren 2018 (Wtt 2018), de Wet toezicht financiële verslaggeving (Wtfv), de Wet financiële markten BES (Wfm BES), de Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme (Wwft), de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en de Wet bekostiging financieel toezicht 2019.

De belangrijkste onderwerpen van dit wetsvoorstel worden hieronder afzonderlijk toegelicht. Daarbij wordt onder meer ingegaan op de hoofdlijnen, gevolgen en uitvoerings- en handhavingsaspecten van de onderdelen.

Vanwege de wijzigingen van de Faillissementswet is het voorliggende wetsvoorstel en bijbehorende toelichting in overeenstemming met de Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid – Rechtsbescherming opgesteld.

*§ 2. Jaarlijkse rapportageverplichting trustkantoren over aard en herkomst cliënten en tegengaan van trustshoppen*

De wijzigingen van de Wtt 2018 in dit wetsvoorstel zijn genomen naar aanleiding van het rapport 'De toekomst van de trustsector'.<sup>1</sup> De voorgestelde wijzigingen zien toe op het tegengaan van trustshoppen en het vergroten van de transparantie van de trustsetcor middels een rapportageverplichting.

Onderhavig wetsvoorstel verplicht trustkantoren jaarlijks te rapporteren over hun risicobereidheid (risk appetite) wat betreft cliënten die naar hun aard een hoger risico op witwassen of financieren van terrorisme met zich brengen. Daarnaast bestaat de rapportageverplichting uit het aantal doelvennootschappen dat een trustkantoor bedient en het aantal doelvennootschappen die naar hun aard een hoger risico op witwassen of financieren van terrorisme met zich meebrengt.

De rapportage dient publiekelijk toegankelijk te zijn. Dit kan bijvoorbeeld middels de website of in het jaarverslag of jaarrekening. Aangezien trustkantoren verschillen in opzet en werking, en het belangrijk is dat de rapportage niet te herleiden is tot persoons- en cliëntgegevens, is de

---

<sup>1</sup> Zie kabinetsreactie; Kamerstukken II 2022/23, 32545, nr. 180.

rapportageverplichting vormvrij.

De rapportageverplichting is mede ingeven door het rapport 'De toekomst van de trustsector' waarin staat dat een rapportageverplichting de transparantie en het zelfreinigende vermogen van de trustsector kan vergroten.<sup>2</sup> Met onderhavig wetsvoorstel wordt deze aanbeveling overgenomen. Hierbij is het belangrijk dat de rapportage geen of uiterst beperkte extra regeldruk veroorzaakt. Trustkantoren rapporteren jaarlijks over integriteitsrisico's (IRAP) aan DNB. Voor de publieke rapportageverplichting is besloten dicht bij IRAP uitvraag van DNB over integriteitsrisico's te blijven. Dit beperkt de regeldruk.

De wijziging van artikel 68 ziet op het tegengaan van 'trustshoppen', te weten: het voorkomen dat potentiële cliënten bij weigering andere trustkantoren blijven benaderen totdat zij worden aangenomen. Dit betreft een uitbreiding van het bestaande artikel. Het artikel bevat al een wettelijke verplichting tot navraag naar integriteitsrisico's bij een ander trustkantoor wanneer dit kantoor diensten verleent of heeft verleend aan een potentiële cliënt. Dit voorstel regelt dat een trustkantoor onderzoekt of een ander trustkantoor dienstverlening heeft geweigerd aan een potentiële cliënt. Deze uitbreiding is nodig omdat in de praktijk het voorkomt dat potentiële cliënten net zo lang trustkantoren aanschrijven totdat er wordt overgegaan tot acceptatie. Een dergelijke acceptatie is legitiem. Immers, een trustkantoor kent een gedegen proces van cliëntacceptatie waarbij de integriteitsrisico's worden afgewogen en die cliënt aansluit bij de risicobereidheid van het trustkantoor. Tegelijkertijd is het voor het cliëntenonderzoek en het afwegen van integriteitsrisico's nodig dat trustkantoren op de hoogte zijn wanneer verschillende trustkantoren niet tot cliëntacceptatie zijn overgegaan bij een potentiële cliënt. Onderhavig wetsvoorstel regelt dit.

Aangezien het gegevensverwerking betreft is het van belang dat de wet ondubbelzinnig aangeeft welke gegevensverwerkingen plaatsvinden. Middels deze wetswijziging wordt daarom de reikwijdte van de gegevensverwerking bij het navragen van integriteitsrisico's niet alleen uitgebreid maar ook verduidelijkt. Tot slot, in de voorgenoemde kabinetsreactie staat tevens de mogelijkheid tot een vastleggingsverplichting te onderzoeken gelet op dat DNB op dit moment niet altijd kan controleren hoe trustkantoren uitvoering geven aan de verplichting tot informatie-uitwisseling. Dit wordt nog bezien en wordt niet met onderhavig wetsvoorstel geregeld

### *§ 3. Vergunningsverplichting voor derdelandverzekeraars met vestiging in Nederland*

In 2021 is de Wft gewijzigd in verband met de invoering van een verbod op dienstverrichting door derdelandverzekeraars. Dienstverrichting naar Nederland door een levens- of schadeverzekeraar met zetel in een staat die geen lidstaat is, is daarmee niet langer toegestaan. Verzekeraars uit derde landen kunnen hun bedrijf in Nederland uitsluitend uitoefenen door vestiging van een dochtermaatschappij dan wel een bijkantoor in Nederland. In beide gevallen is daarvoor een vergunning nodig van DNB.

Bij de invoering van het verbod op dienstverrichting is tevens bepaald dat het een levens- of schadeverzekeraar met zetel in een staat die geen lidstaat is en die een bijkantoor heeft in een lidstaat, niet langer is toegestaan vanuit dat

---

<sup>2</sup> Kamerstukken II 2022/23, 32545, nr. 180.

bijkantoor het levens- of schadeverzekeringsbedrijf via het verrichten van diensten naar andere lidstaten uit te oefenen. Daarbij is echter abusievelijk artikel 2:118 Wft, dat dienstverrichting door derdelandbijkantoren vanuit Nederland naar een andere lidstaat reguleert, niet aangepast. Deze bepaling staat dergelijke dienstverrichting momenteel nog toe. Deze omissie wordt nu hersteld.

Daarnaast wordt voorgesteld om artikel 2:41 Wft materieel beter te laten aansluiten op de beoordelingsvrijheid die artikel 162 van de richtlijn solvabiliteit II<sup>3</sup> biedt, waarvan het de implementatie vormt. Daarmee wordt het voor DNB mogelijk de bijkantoorvergunning voor een derdelandverzekeraar te weigeren indien zij van oordeel is dat de bescherming van de belangen van polishouders onvoldoende gewaarborgd zijn.

#### *§ 4. Gevolgen*

##### *Regeldrukgevolgen*

Hierna worden de financiële gevolgen van enkele onderdelen van het wetsvoorstel toegelicht. Ook komen de regeldrukeffecten aan de orde. Regeldrukeffecten zijn de investeringen en inspanningen die bedrijven, burgers of professionals moeten verrichten om zich aan wet- en regelgeving van de Rijksoverheid te houden. De onderwerpen die in deze paragraaf niet expliciet genoemd zijn, hebben geen regeldrukgevolgen of financiële gevolgen voor burgers, bedrijven of overheden.

##### 4.1 Jaarlijkse rapportage verplichting trustkantoren over aard en herkomst cliënten

De nieuwe rapportageverplichting, die regelt dat trustkantoren jaarlijks op hun website een rapportage publiceren omtrent de aard en herkomst van hun cliënten, brengt wel regeldrukkosten met zich mee. Aangezien bij de uitwerking van deze rapportageverplichting zoveel als mogelijk aansluiting wordt gezocht bij de reeds bestaande rapportageverplichting aan DNB, zijn de additionele lasten voor de regeldruk hiervan beperkt. De exacte invulling van deze verplichting wordt nader uitgewerkt bij algemene maatregel van bestuur. Op basis van het Handboek Meten Regeldruk van de rijksoverheid kan worden uitgegaan van een (intern) standaarduurtarief van 54 euro voor hoogopgeleide medewerkers binnen het bedrijfsleven.<sup>4</sup> Voor leidinggevenden en managers geldt een standaarduurtarief van 77 euro. De werkzaamheden die nodig zijn voor de publicatie op de website zullen bestaan uit de juiste gegevens uit de bestaande DNB rapportage omzetten naar informatie geschikt voor publicatie. Daarbij zal naar verwachting goedkeuring door een (compliance) manager nodig zijn.

De uitvoering van de publicatie verplichting per jaar per trustkantoor zal naar verwachting 1,5 uur werk opleveren voor een hoogopgeleide werknemer tegen een tarief van 54 euro. Daarbij is voorzien dat er circa 0,5 uur nodig is van een (compliance) manager tegen een tarief van 77 euro om de publicatie te controleren voordat die online kan worden geplaatst. De totale kosten voor een trustkantoor worden derhalve geraamd op een bedrag van 119,50 euro (1,5 x

---

<sup>3</sup> Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) (herschikking) (PbEU 2009, 335).

<sup>4</sup> Handboek Meting Regeldrukkosten 2018.

54 euro + 0,5 x 77 euro). Uitgaande van de 136 vergunninghoudende trustkantoren per 1 april 2023 worden de totale kosten voor het bedrijfsleven geschat op 16.252 euro per jaar. In de praktijk kunnen deze kosten mogelijk lager uitvallen omdat het aantal unieke bedrijfseenheden lager is dan het aantal vergunninghouders.<sup>5</sup>

#### *Andere gevolgen*

De voorgestelde wijzigingen in dit wetsvoorstel hebben geen financiële gevolgen voor het Rijk of gevolgen voor het doenvermogen van burgers of bedrijven.

#### *§ 5. Advies en consultatie*

Dit wetsvoorstel is openbaar geconsulteerd op [www.internetconsultatie.nl](http://www.internetconsultatie.nl).

[PM]

#### *§ 6. Uitvoering, toezicht en handhaving*

DNB en de AFM zijn verzocht om een uitvoerings- en handhavingstoets.

[PM]

## **ARTIKELSGEWIJS**

### **ARTIKEL I (Wet op het financieel toezicht)**

A (artikel 1:1)

Artikel 1:1 Wft wordt gewijzigd op drie punten.

De wijziging van de definitie van *financieel instrument* betreft het herstel van een verschrijving. Er is onjuist verwezen naar het eerste lid van artikel 2 van Verordening (EU) 2022/858<sup>6</sup>. Artikel 2 bevat echter geen leden, alleen onderdelen. De verwijzing wordt aangepast zodat wordt verwezen naar het eerste onderdeel in plaats van het eerste lid.

De definitie van *gereguleerde informatie* was incompleet, nu enkele bepalingen ontbraken. Dit betreft de artikelen 5:34 en 5:35 (wijzigingen in de initiële meldingsplicht), 5:36 (de meldingsplicht zelf) en 5:39 (meldingsplicht voor een noemerwijziging door melding van een uitgevende instelling). Deze ontbrekende artikelen zijn toegevoegd aan de definitie.

De definitie van *verordening financiële benchmarks* vervalt. Zie voor een toelichting onderdeel I (1:87).

---

<sup>5</sup> In het rapport De toekomst van de trustsector (SEO, 2022) is te lezen dat: "Begin 2022 stonden er 153 trustkantoren geregistreerd in het register van DNB. [...] Binnen deze 153 vergunninghoudende trustkantoren is er sprake van overlap. [...] In 2019 waren 95 van deze 153 trustkantoren unieke bedrijfseenheden."

<sup>6</sup> Verordening (EU) 2022/858 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2022 betreffende een proefregeling voor marktinfrastructuren op basis van distributed ledger-technologie, en tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 600/2014 en (EU) nr. 909/2014 en Richtlijn 2014/65/EU (PbEU 2022, L 151).

#### B (1:13a)

In artikel 1:13a, eerste lid, onderdeel f, Wft is een foutieve spelling van het woord securitisatie vervangen door de correcte schrijfwijze.

#### C (1:13b)

Dit betreft het herstel van een foutieve verwijzing.

#### D (1:19c)

De verwijzing naar hoofdstuk 5.8 vervalt, doordat dit hoofdstuk komt te vervallen (zie onderdeel LL).

#### E (1:25a)

In artikel 1:25a, derde lid, worden twee verwijzingen aangepast. In de verwijzing naar artikel 1:79 wordt de zinsnede "met uitzondering van het eerste lid, onderdeel d" geschrapt nu dit onderdeel d reeds is komen te vervallen. Vanwege de verlettering in artikel 1:80 (zie de onderdelen H en I) wordt de verwijzing naar onderdeel d van dat artikel vervangen door een verwijzing naar onderdeel c.

#### F (1:25d)

Artikel 1:25d, derde lid, Wft wordt tweemaal gewijzigd. In onderdeel g wordt de bijzondere bewindvoerder uit artikel 1:76aa Wft toegevoegd. Dit betreft een omissie ten tijde van invoering van artikel 1:76aa Wft. Daarnaast wordt een verschrijving hersteld in onderdeel h.

#### G (1:47)

Artikel 1:47 Wft regelt wanneer toezichthouders bij voorgeschreven maatregelen met elkaar dienen af te stemmen in geval van gedeeld toezicht. Het gaat bijvoorbeeld om het intrekken van een vergunning van een onderneming waar DNB prudentieel toezicht op houdt en de AFM gedragstoezicht.

Gebleken is dat enkele later toegevoegde gronden om een vergunning in te trekken uit artikel 1:104 Wft niet zijn opgenomen in artikel 1:47 Wft, terwijl dit wel wenselijk is. Het gaat om bijvoorbeeld de intrekking van de vergunning vanwege overtreding van de Wet ter voorkoming van witwassen en het financieren van terrorisme of de Sanctiewet 1977. Daarom worden de intrekkinggronden i, l, n, o, p, en r uit artikel 1:104, eerste lid, Wft toegevoegd aan het tweede lid, onderdeel b.

De Wet financiële markten BES kent een vergelijkbare bepaling in artikel 1:16 Wfm BES, dat eveneens wordt aangepast (zie artikel VII, onderdeel A).

#### H (1:48)

Op grond van artikel 1:48, tweede lid, Wft moet de AFM advies vragen aan DNB in het kader van de behandeling van een in artikel 2:99 Wft bedoelde aanvraag alvorens een vergunning te verlenen op grond van artikel 2:96 Wft aan een beleggingsonderneming. Voor beleggingsondernemingen is relevant dat zij na vergunningverlening direct moeten voldoen aan geconsolideerde

vereisten indien zij zich in een groep bevinden. Deze geconsolideerde vereisten volgen uit de verordening prudentiële vereisten voor beleggingsondernemingen<sup>7</sup> of (indien sprake is van een beleggingsonderneming onder de verordening kapitaalvereisten bijvoorbeeld vanwege de omvang ervan) de verordening kapitaalvereisten<sup>8</sup>. Op grond van artikel 1:48, tweede lid, Wft beoordeelt DNB of een beleggingsonderneming bij het aanvragen van de vergunning voldoet aan Deel 3 (Prudentieel toezicht financiële ondernemingen) van de Wft. Door toevoeging van de voorgestelde zin wordt verduidelijkt dat DNB bij het advies meeneemt of de beleggingsonderneming na vergunningverlening zal voldoen aan de vereisten die gelden op geconsolideerde basis die volgen uit de verordeningen (afhankelijk van welke verordening van toepassing is).

I en J (1:79 en 1:80)

In de artikelen 1:79 en 1:80 werd naast de in 2012 opgenomen algemene grondslag<sup>9</sup> voor Europese verordeningen ook nog steeds verwezen naar de verordening ratingbureaus. Deze verordening is inmiddels opgenomen in het Besluit EU-verordeningen Wft, waardoor aan een aparte vermelding van deze verordening naast de algemene grondslag geen behoefte meer bestaat.

K (1:87)

De bevoegdheid om de feitelijk leidinggever of beleidsbepaler bij een beheerder als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel 6, van de verordening financiële benchmarks tijdelijk te verbieden om die functies uit te oefenen bij een voornoemde beheerder is verplaatst naar het Besluit uitvoering EU-verordeningen financiële ondernemingen. Hiermee kan de zinsnede hieromtrent vervallen in artikel 1:87, eerste lid, Wft en kan ook de definitie van de verordening in 1:1 Wft vervallen nu deze in de Wft verder niet gebruikt wordt.

L en M (1:93a en 1:93d)

Onderhavige bepalingen beogen omissies te herstellen.

Ingevolge artikel 1:89, eerste lid, Wft is het de toezichthouder niet toegestaan om bekendheid te geven aan vertrouwelijke informatie anders dan voor hun taakuitvoering of door de Wft wordt vereist. Met het oog op de verantwoordelijkheid van de minister van Financiën voor (de stabiliteit van) het financiële stelsel bevat de Wft, in afwijking van artikel 1:89, eerste lid, een aantal grondslagen voor informatiedeling, opdat de minister zijn taak kan vervullen. Wel brengt de aard van de informatie met zich dat de minister deze vervolgens strikt vertrouwelijk moet behandelen. Om de vertrouwelijkheid te waarborgen is bepaald dat de minister verplicht is tot geheimhouding van de op grond van de artikelen 1:90, vijfde lid, en 6:5 Wft ontvangen informatie. Dat is gebeurd door de van overeenkomstige toepassing verklaring van artikel

---

<sup>7</sup> Verordening (EU) 2019/2033 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2019 betreffende prudentiële vereisten voor beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 575/2013, (EU) nr. 600/2014 en (EU) nr. 806/2014 (PbEU 2019, L 314).

<sup>8</sup> Verordening (EU) Nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PbEU 2013, L 176).

<sup>9</sup> Wijzigingswet financiële markten 2012 (Stb. 2011, 610).

1:42, vijfde lid, Wft. Om diezelfde reden is bepaald dat de Wet open overheid niet van toepassing is op informatie die de minister ingevolge de artikelen 1:90, vijfde lid, 1:93d, eerste lid, en 6:5 Wft onder zich heeft. Dat is gebeurd door de van overeenkomstige toepassing verklaring van artikel 1:42, zevende lid, Wft.

Echter, in artikel 1:93a Wft ontbreekt een verwijzing naar artikel 1:42, vijfde en zevende lid, Wft en in artikel 1:93d, tweede lid, Wft ontbreekt een verwijzing naar artikel 1:42, vijfde lid, Wft, terwijl het daar ook gaat om informatie in verband met de financiële stabiliteit. De parlementaire geschiedenis biedt geen aanknopingspunt om aan te nemen dat dit een bewuste keuze is geweest. Het lijkt erop dat dit abusievelijk is gebeurd. Met onderhavige opdrachten worden deze omissies hersteld.

De voorgestelde formulering maakt duidelijk dat de geheimhouding en de uitsluiting van de Wet open overheid enkel zien op de *vertrouwelijke* informatie die DNB aan de minister verstrekt en daarmee niet verder gaan dan strikt noodzakelijk.

#### N (1:96)

Artikel 1:96 Wft regelt dat de AFM bevoegd is tot openbaarmaking als bedoeld in artikel 32, eerste lid, onderdeel i, van de prospectusverordening.<sup>10</sup> In het desbetreffende verordeningartikel is opgenomen dat een openbaarmaking kan plaatsvinden als een uitgevende instelling, een aanbieder of een aanvrager van een toelating tot de handel op een gereguleerde markt niet aan zijn verplichtingen voldoet. Sinds 2018<sup>11</sup> bevat de Wft echter ook een algemene grondslag voor verplichte openbaar­makingen op grond van EU-verordeningen: zie artikel 1:94, eerste lid, onderdeel i. Hieraan is inmiddels voor diverse verordeningen uitvoering gegeven in het Besluit EU-verordeningen Wft. Het voornemen is om ook de openbaarmaking van overtredingen van de prospectusverordening in dat besluit op te nemen, zodat de operationalisering van alle verordeningen op het terrein van de financiële markten zoveel mogelijk op één plaats en ook voor alle verordeningen op dezelfde wijze wordt geregeld. Artikel 1:96 kan dan vervallen.

#### O (1:107)

Op grond van artikel 2:81, vierde lid, Wft kunnen bemiddelaars in verzekeringen bemiddelen voor een (onder)gevolmachtigde agent met een vergunning als bedoeld in artikel 2:92, eerste lid, Wft. Indien het niet om onderling concurrerende verzekeringen gaat, kunnen bemiddelaars in verzekeringen bemiddelen voor meerdere (onder)gevolmachtigde agenten met een vergunning. Op grond van artikel 2:81, tweede lid, Wft dient de (onder)gevolmachtigde agent de verbonden bemiddelaar aan te melden bij de AFM. De AFM dient zorg te dragen voor de inschrijving van deze bemiddelaars bij de betrokken (onder)gevolmachtigde agent of (onder)gevolmachtigde agenten (artikel 1:107, tweede lid, onderdeel a, onder 11, Wft).

#### P en Q (2:12 en 2:17)

---

<sup>10</sup> Verordening (EU) 2017/1129 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2017 betreffende het prospectus dat moet worden gepubliceerd wanneer effecten aan het publiek worden aangeboden of tot de handel op een gereguleerde markt worden toegelaten en tot intrekking van Richtlijn 2003/71/EG (PbEU 2017, 168).

<sup>11</sup> Wet transparant toezicht financiële markten (Stb. 2018, 102).

De artikelen 2:12 en 2:17 Wft zijn aangepast om het vervallen artikel 3:17a Wft uit de opsomming te verwijderen.

#### R (2:41)

De toevoeging van dit artikellid is noodzakelijk vanuit het oogpunt van polishouderbescherming. De huidige formulering van artikel 2:41 Wft schrijft voor dat DNB een vergunning dient te verlenen indien de aanvrager kan aantonen dat is voldaan aan, kortgezegd, enkele eisen die betrekking hebben op de beheerste en integere bedrijfsvoering, enkele eisen ten aanzien van de financiële gesteldheid van het bijkantoor en eisen aan de boekhouding. Hierbij wordt DNB beperkte beoordelingsvrijheid gelaten om ook andere omstandigheden mee te wegen zoals bijvoorbeeld de beschikbaarheid van activa ten behoeve van polishouders in Nederland in zowel going concern als going concern van de derdelandverzekeraar. Andere relevante overwegingen zijn de mogelijkheid tot informatie-uitwisseling met andere toezichthouders en de aanwezigheid van wetgeving in het derdeland die de uitoefening van de taken van DNB belemmeren. Ten behoeve van de bescherming van polishouders is het belangrijk voor DNB om alle voor de derdelandverzekeraar relevante aspecten te kunnen meewegen bij de beoordeling van de vergunningaanvraag. Daarom wordt de mogelijkheid voor DNB om de vergunning in het licht van de bescherming van polishouders te weigeren toegevoegd. Door deze aanpassing strookt artikel 2:41 Wft beter met artikel 162 van de richtlijn solvabiliteit II, dat op dit punt eveneens voorziet in een beoordelingsvrijheid.

#### S (2:73)

In artikel 2:73, derde lid, Wft wordt aangegeven dat artikel 2:69, derde lid, onderdeel a, en vierde lid, Wft niet van overeenkomstige toepassing is op een beheerder van een beleggingsinstelling met zetel in een aangewezen staat die overgaat tot pre-marketing in Nederland. Het is dan niet nodig dat de beheerder de AFM op de hoogte stelt van de lidstaten waar de pre-marketing plaatsvindt of heeft plaatsgevonden. De AFM hoeft vervolgens ook niet de toezichthoudende instantie van de lidstaat waar de pre-marketing plaatsvindt of heeft plaatsgevonden daarvan in kennis te stellen. De betreffende beheerder van een beleggingsinstelling in een aangewezen staat, die overgaat tot pre-marketing in een andere lidstaat, moet de relevante toezichthoudende instantie van die lidstaat op de hoogte stellen.

#### T (2:81)

De wijziging van artikel 2:81 Wft dient ter implementatie van artikel 3, eerste lid, vijfde alinea, van de richtlijn verzekeringsdistributie.<sup>12</sup> Op grond van deze richtlijnbevestiging mag een bemiddelaar in verzekeringen onder de verantwoordelijkheid van de verzekeraar of andere bemiddelaar in verzekeringen met een vergunning als bedoeld in artikel 2:80, eerste lid, Wft handelen. Deze zogenaamde verbonden bemiddelaar heeft dan geen eigen vergunning nodig, maar wordt aangemeld bij de AFM door de verzekeraar of de vergunninghoudende bemiddelaar. Deze figuur van de «verbonden bemiddelaar» is in artikel 2:81 Wft thans niet geregeld voor bemiddelaars die bemiddelen voor een (onder)gevolmachtigde agent. Op grond van artikel 2,

---

<sup>12</sup> Richtlijn nr. 2016/97/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 januari 2016 betreffende verzekeringsdistributie (herschikking) (PbEU 2016, L 26).



onder 3, van de richtlijn verzekeringsdistributie vallen de werkzaamheden van een (onder)gevolmachtigde agent deels onder de definitie van verzekeringstussenpersoon. In de Wft is dit echter niet het geval. Derhalve wordt in het nieuwe vierde lid de mogelijkheid opgenomen dat bemiddelaars in verzekeringen ook zonder vergunning onder voorwaarden kunnen bemiddelen voor een (onder)gevolmachtigde agent of indien het niet om onderling concurrerende verzekeringen gaat, meerdere (onder)gevolmachtigde agenten.

#### U (2:99)

De in dit onderdeel opgenomen wijziging van artikel 2:99, eerste lid, onderdeel I, Wft herstelt een verzuim bij de verwerking van de richtlijn markten voor financiële instrumenten 2014 (MiFID II) in de Wft.<sup>13</sup> Een beleggingsonderneming die in Nederland een georganiseerde handelsfaciliteit (*Organised Trading Facility*: OTF) of multilaterale handelsfaciliteit (*Multilateral Trading Facility*: MTF) exploiteert moet voldoen aan de in artikel 4:91a Wft opgenomen regels die gelden voor het handelsproces en de afhandeling van transacties op deze handelsplatformen. Omdat in artikel 2:99, eerste lid, onderdeel I, Wft wordt verwezen naar de MTF, maar niet naar de OTF doet zich de situatie voor dat de aanvrager van een vergunning voor het Nederland exploiteren van een MTF bij de vergunningaanvraag wel, maar de aanvrager van een vergunning voor het in Nederland exploiteren van OTF bij de vergunningaanvraag niet moet aantonen dat zal worden voldaan aan artikel 4:91a Wft. De voorgestelde wijziging van artikel 2:99, eerste lid, onderdeel I, Wft bewerkstelligt dat (ook) de aanvrager van een vergunning voor het in Nederland exploiteren van een OTF bij de vergunningaanvraag moet aantonen dat zal worden voldaan aan artikel 4:91a Wft.

#### V (2:106)

Omdat dienstverrichting niet meer is toegestaan op grond van artikel 2:118 (nieuw) Wft kan de verwijzing naar dit artikel in artikel 2:106 Wft vervallen.

#### W (2:118)

Artikel 2:118, eerste lid, Wft wordt aangepast overeenkomstig de huidige interpretatie van de Europese Commissie van artikel 162 van de richtlijn solvabiliteit II. Daarom wordt dienstverrichting vanuit een derdelandbijkantoor in Nederland naar een andere lidstaat niet langer toegestaan, analoog aan artikel 2:46, eerste lid, Wft dat het verrichten van diensten in het directe levens- of schadeverzekeringsbedrijf vanuit een derdelandbijkantoor in een andere lidstaat naar Nederland verbiedt.

De delegatiegrondslag uit het tweede lid (die regelt dat bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald welke gegevens moeten worden vertrekt bij vergunningverlening) kan vanwege het nieuwe verbod in het eerste lid komen te vervallen. Voorgesteld wordt dit lid te vervangen door een verbod dat betrekking heeft op verzekeraars met beperkte risico-omvang. Op deze verzekeraars is de richtlijn solvabiliteit II niet van toepassing. Dit artikellid bevat een verbod op dienstverrichting vanuit een bijkantoor in Nederland door verzekeraars met beperkte risico-omvang met zetel in een staat die geen

---

<sup>13</sup> Richtlijn nr. 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten voor financiële instrumenten en tot wijziging van richtlijn 2002/92/EG en richtlijn 2011/61 /EU (herschikking) (PbEU 2014, L 173).

lidstaat is. Het verbod heeft betrekking op het verrichten van diensten vanuit Nederland in zijn algemeenheid.

X (2:119)

Omdat artikel 2:118 (nieuw) Wft geen voornemen meer bevat tot het verrichten van diensten, kan de verwijzing naar dit artikel in artikel 2:119 Wft vervallen.

Y (3:29)

Artikel 3:29 wordt op twee punten gewijzigd. In het eerste lid vervalt de verwijzing naar artikel 2:118, tweede lid, Wft omdat artikel 2:118, tweede lid (nieuw), Wft geen delegatiegrondslag meer bevat met betrekking tot te verstrekken gegevens. De aanpassing in het vierde lid betreft een technische, taalkundige aanpassing.

Z (4:1)

Artikel 4:1, derde lid, Wft bepaalt dat het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen (met uitzondering van bepaalde artikelen) niet van toepassing is op beheerders met zetel in een andere lidstaat die via een bijkantoor Nederlandse beleggingsinstellingen beheren of rechten van deelneming in beleggingsinstellingen in Nederland aanbieden. Op grond van artikel 4:37o, tweede lid, Wft dienen buitenlandse beheerders die een Nederlandse beleggingsinstelling beheren binnen zes maanden na afloop van het boekjaar aan de AFM een jaarrekening en bestuursverslag van de door hem beheerde Nederlandse beleggingsinstelling te verstrekken. In het derde tot en met zevende lid staat beschreven waaraan de jaarrekening en het bestuursverslag aan moeten voldoen. Artikel 4:37o, tweede tot en met zevende lid, Wft wordt opgenomen in de opsomming van artikelen in artikel 4:1, derde lid, Wft waaraan een buitenlandse beheerder dient te voldoen indien die beheerder via een bijkantoor Nederlandse beleggingsinstellingen beheert of rechten van deelneming in beleggingsinstellingen in Nederland aanbiedt.

AA (4:4a)

Paragraaf 4.3.7.3 bevatte de implementatie van artikelen uit de richtlijn markten voor financiële instrumenten 2014 die sinds 2014 zijn overgeheveld naar de artikelen 14 tot en met 17 van de verordening markten voor financiële instrumenten. De verwijzing naar paragraaf 4.3.7.3 is daarom vervangen door een verwijzing naar de artikelen 14 tot en met 17 van de verordening.

BB (4:6)

Deze wijziging van artikel 4:6 Wft hangt samen met het aangepaste derde lid van artikel 2:81 Wft. Aan artikel 4:6, eerste lid, Wft is toegevoegd dat de (onder)gevolmachtigde agent die niet langer verantwoordelijk is voor een verbonden bemiddelaar als bedoeld in artikel 2:81, derde lid, onderdeel b, Wft daarvan onverwijld melding maakt aan de AFM en de betrokken bemiddelaar.

CC (4:26a)

Artikel 4:26a, eerste lid, Wft bepaalt dat een datarapporteringsdienstverlener aan de AFM wijzigingen dient te melden in de gegevens die zijn verstrekt bij de

aanvraag van een vergunning als bedoeld in artikel 2:104b, eerste lid, Wft voor het Nederland verlenen van datarapporteringdiensten. Op grond van het tweede lid van artikel 4:26a Wft kunnen met betrekking tot die meldingsplicht nadere regels worden gesteld. Omdat artikel 2:104b per 3 september 2022 is vervallen, komt ook artikel 4:26a Wft te vervallen.<sup>14</sup>

#### DD (artikel 4:27)

Bij de implementatie van artikel 77, eerste lid, aanhef, MiFID II in de Wft is nagelaten een verwijzing naar het in dat artikel gehanteerde begrip "gereguleerde markt" op te nemen in artikel 4:27, eerste lid, Wft. Dat verzuim wordt thans hersteld door in laatstgenoemd artikel een verwijzing naar "een in Nederland geëxploiteerde of beheerde gereguleerde markt" op te nemen. Met die formulering wordt aangesloten bij de tekst van artikel 5:26, eerste lid, Wft. Door de aanpassing van artikel 4:27, eerste lid, Wft dient de in dat artikel bedoelde accountant die het onderzoek van de jaarrekening van een in Nederland geëxploiteerde of beheerde gereguleerde markt uitvoert aan de AFM zo spoedig mogelijk elke omstandigheid te melden waarvan hij bij de uitvoering van het onderzoek kennis heeft gekregen en die in strijd is met de op grond van het Deel Gedragstoezicht financiële ondernemingen van de Wft opgelegde verplichtingen.

#### EE (4:71)

Deze bepaling wordt aangepast in lijn met het verbod op dienstverrichting naar Nederland door verzekeraars met zetel in een staat die geen lidstaat is.

#### FF (4:75)

Deze wijziging hangt samen met het aangepaste derde lid van artikel 2:81 Wft. In artikel 4:75, derde lid, onderdeel e (nieuw), Wft wordt geregeld dat een bemiddelaar in verzekeringen die als verbonden bemiddelaar optreedt voor een of meer (onder)gevolmachtigde agenten die op grond van artikel 2:92, eerste lid, Wft een vergunning hebben, niet hoeft te beschikken over een beroepsaansprakelijkheidsverzekering of een daarmee vergelijkbare voorziening omdat de gevolmachtigde agent de volledige verantwoordelijkheid op zich neemt voor de verbonden bemiddelaar.

#### GG (4:93)

Deze wijziging hangt samen met het aangepaste derde lid van artikel 2:81 Wft. In artikel 4:93, vierde lid (nieuw), Wft wordt bepaald dat een (onder)gevolmachtigde agent met een vergunning als bedoeld in artikel 2:92, eerste lid, Wft er zorg voor dient te dragen dat de verbonden bemiddelaar als bedoeld in artikel 2:81, derde lid, onderdeel b, Wft voldoet aan het ingevolge de wet bepaalde. Op grond van het vijfde lid (nieuw) kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels worden gesteld met betrekking tot de wijze waarop de (onder)gevolmachtigde agent daarvoor zorg draagt.

#### HH (5:25s)

Artikel 5:25s Wft ziet op het geven van een aanwijzing als bedoeld in artikel 1:75, eerste lid, Wft aan een uitgevende instelling of persoon indien niet wordt

---

<sup>14</sup> Zie Stb. 2022, nr. 340, blz. 2 en 4.

voldaan aan een aantal artikelen uit Deel 5 Wft. Dit artikel wordt opnieuw vastgesteld en op een aantal punten gewijzigd. Allereerst is de verwijzing naar artikel 1:75 Wft aangepast door aan te geven dat het vierde lid van laatstgenoemd artikel ook van overeenkomstige toepassing is. In het vierde lid van artikel 1:75 Wft is bepaald dat een aanwijzing niet strekt tot aantasting van overeenkomsten tussen de persoon die de aanwijzing ontvangt en derden. Door deze verwijzing naar artikel 1:75 Wft in artikel 5:25s, eerste lid, Wft uit te breiden met het vierde lid op te nemen kan het tweede lid van artikel 5:25s Wft komen te vervallen aangezien dit tweede lid hetzelfde bewerkstelligt als artikel 1:75, vierde lid, Wft. Door het laten vervallen van het tweede lid kan ook de nummering van het eerste lid vervallen

## II (5:33)

De definitie van 'lidstaat van herkomst' is opgenomen in artikel 5:25a, eerste lid, onderdeel c, Wft. In artikel 5:33, eerste lid, onderdeel a, onder 2°, Wft wordt een verwijzing naar het eerstgenoemde artikel opgenomen ter verduidelijking.

## JJ (5:51)

Ter verduidelijking is toegevoegd dat de aanwijzing in het eerste lid van artikel 5:51 Wft een aanwijzing als bedoeld in artikel 1:75 Wft betreft.

## KK (5:69)

Artikel 5:69 Wft komt te vervallen. Dit artikel was voorheen nodig toen de reikwijdte van artikel 1:75, eerste lid, Wft nog niet pensioenfondsen omvatte. Nu het artikel sinds de wetwijziging in 2015<sup>15</sup> een bredere reikwijdte heeft, is dit artikel niet meer nodig.

## LL (Hoofdstuk 5.8)

Dit hoofdstuk vervalt nu er via het Besluit uitvoering EU-verordeningen financiële markten een toezichthouder is aangewezen voor naleving van de verordening ratingbureaus en bij overtreding van artikelen uit de verordening handhaving mogelijk is.

## MM (Bijlagen bij de artikelen 1:79 en 1:80)

Zie artikel I, onderdeel W.

In de bijlagen behorend bij de artikel 1:79 en 1:80 Wft wordt enkel verwezen naar artikel 2:118, eerste lid, Wft dit wordt gewijzigd zodat er naar het gehele artikel 2:118 wordt verwezen. Op deze manier kan voor overtreding van beide leden van het artikel een last onder dwangsom of bestuurlijke boete worden opgelegd. In verband met de hernummering van de leden van artikel 4:93 is de verwijzing naar de artikelleden van dit artikel aangepast. Dit betekent dat er niet langer wordt verwezen naar het eerste tot en met vierde lid, maar naar het eerste tot en met het vijfde lid.

## **ARTIKEL II (Faillissementswet)**

---

<sup>15</sup> Stb. 2015, 431. Zie ook Kamerstukken II 2014/15, 34208, nr. 3, p. 64.

#### A (212g)

Deze wijziging herstelt een verschrijving in artikel 212g Fw.

#### B (212hb)

Artikel 1 van de Faillissementswet bevat de hoofdregel dat het faillissement van een schuldenaar kan worden aangevraagd door de schuldenaar, hetzij een of meer van zijn schuldeisers of het openbaar ministerie artikel 212hb Fw dat betrekking heeft op illegale banken regelt, in aanvulling op het bepaalde in artikel 1 Fw, dat indien het belang van de gezamenlijke schuldeisers bij de afwikkeling van een illegale bank een bijzondere voorziening behoeft, ook DNB, bij de rechtbank Amsterdam, kan verzoeken om het faillissement van die illegale bank kan uitspreken. Voor banken met een vergunning geldt, op grond van artikel 212ha, tweede lid, Fw dat uitsluitend DNB het faillissement kan aanvragen. Daarmee wordt afgeweken van de hoofdregel van artikel 1. Dit verschil in het aanvragen van het faillissement van een bank met vergunning en een illegale bank wordt verklaard uit de omstandigheid dat DNB niet noodzakelijkerwijs op de hoogte is van het bestaan van een illegale bank. Dat het bepaalde in artikel 212hb Fw onverminderd artikel 1 Fw geldt zou volgens de toelichting bij artikel 212hb Fw tot uitdrukking zijn gebracht met de zinsnede "onverminderd artikel 1" in artikel 212hb Fw. Die toevoeging is echter niet in de wettekst opgenomen. Dat wordt met de voorgestelde wijziging hersteld.

#### C (212hd)

Artikel 212hd Fw en artikel 212j, aanhef en onderdeel a, Fw regelen beiden dat DNB een afschrift van het verzoekschrift omtrent faillissement aan een bank zendt en kennisgeeft van de inhoud van dat verzoekschrift aan bevoegde autoriteiten van andere lidstaten waar de bank een bijkantoor heeft, of waarheen zij diensten verricht vanuit de vestigingen in een andere lidstaat. Omdat artikel 212j Fw naast hetgeen reeds in artikel 212hd Fw is bepaald ook de situatie regelt in het geval het een buiten de EU gevestigde bank betreft, kan artikel 212hd Fw komen te vervallen.

#### D

De artikelen 212hga tot en met 212hi Fw hebben betrekking op het faillissement van een bank en zien onder meer op het benoemen en machtigen van curatoren, op de bekendmaking van rechten en verplichtingen en op de uitvoerbaarheid van een beschikking bij voorraad.

De Wijzigingswet financiële markten 2022-II (W22-II) heeft abusievelijk een dubbel artikel 212hga Fw omgezet in een dubbel artikel 212hgd Fw. Daarmee is, naast dat deze wijziging het probleem van dubbele artikelen niet oploste, de logische volgorde van de artikelen verstoord. Het naar 212hgd Fw verletterde artikel 212hga Fw bevat de mogelijkheid voor de rechtbank om een van haar leden tot rechter-commissaris te benoemen, alsmede om een of meer curatoren te benoemen. Dit artikel staat logischerwijs aan het begin van een aantal artikelen over wat er bij het uitspreken van een faillissement of op verzoek van een curator kan worden bepaald. Dit betreft bijvoorbeeld het huidige 212hgb Fw, waarin is bepaald dat een curator kan verzoeken om een machtiging voor het wijzigen van bepaalde verbintenissen.

De wijzigingsopdracht zoals nu vormgegeven stelt de artikelen 212hga tot en met 212hi Fw opnieuw vast. Hiermee wordt voorzien in een meer logische volgorde van artikelen. Daarnaast is artikel 212hi aangepast zodat de, door de wijzigingen uit W22-II onjuist geworden, verwijzingen naar eerdere artikelen weer hersteld worden.

Naast de verlettering is er een technische aanpassing doorgevoerd. In het nieuwe artikel 212hgc, eerste lid, onderdeel c, is de verwijzing naar de richtlijn financiële zekerheidsvereenkomsten vervangen door een verwijzing naar artikel 51 van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek (BW). In artikel 7:51 BW en verder is deze richtlijn geïmplementeerd. Bovendien is deze nieuwe verwijzing naar het BW consistent met verwijzingen in bijvoorbeeld de artikelen 63d/63e en 241d/241e Fw

#### E (212j)

Deze wijziging vervangt de hoofdletter L in het woord "Lidstaten" door een kleine letter.

#### F (212r)

Artikel 212r Fw betreft de implementatie van artikel 15 van de richtlijn sanering en liquidatie van banken.<sup>16</sup> Het richtlijnartikel ziet op een bank die geen *rechtspersoon* is. Abusievelijk ziet artikel 212r Fw op een bank die geen *natuurlijk* persoon is. Met deze wijziging wordt dit hersteld.

#### G (212ff)

Artikel 212ff Fw bevat een verwijzing naar artikel 212a, onderdeel m, Fw voor de definitie van verrekening. Door de Herstelwet Financiële Markten 2017 zijn een aantal onderdelen in artikel 212a Fw verletterd, waardoor de definitie van verrekening sindsdien te vinden is in artikel 212a, onderdeel l, Fw. Met de voorgestelde wijziging wordt de juiste verwijzing in artikel 212ff Fw opgenomen.

#### H (212mm)

In artikel 212mm Fw wordt "de Nederlandsche Bank" vervangen door "de Nederlandsche Bank N.V." zodat de correcte naam van DNB wordt weergegeven zoals gebruikelijk in de Faillissementswet.

#### I (213ah)

Evenals het geval is bij het faillissementsregime voor banken (artikel 212hi, tweede lid, Fw) en centrale tegenpartijen (213rr Fw) moet de toepassing van artikel 10 Fw worden uitgesloten bij het uitspreken van het faillissement van een verzekeraar. In artikel 10 Fw is bepaald dat een schuldeiser en elke belanghebbende in verzet kan komen tegen de faillietverklaring. Uitsluiting van verzet was oorspronkelijk het voornemen bij invoering van de Wet bijzondere maatregelen financiële ondernemingen.<sup>17</sup> In de nota van wijziging bij dit wetsvoorstel is echter alleen verzet voor banken in

---

<sup>16</sup> Richtlijn 2001/24/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 april 2001 betreffende de sanering en de liquidatie van kredietinstellingen (PbEG 2001, L 125).

<sup>17</sup> Zie Kamerstukken II 2011/12, 33059, nr. 7, p. 18.

artikel 212hi Fw uitgesloten. Eenzelfde aanpassing is uiteindelijk niet gemaakt in artikel 213ah Fw voor verzekeraars.

Later, bij de totstandkoming van de Wet herstel en afwikkeling van verzekeraars, is overwogen dat artikel 10 Fw een polishouder de mogelijkheid zou kunnen bieden om verzet in te stellen tegen faillissement als de polishouder van mening was dat afwikkeling een betere keuze zou zijn.<sup>18</sup> Voor verzet op deze grond geldt wel een hoge drempel: de polishouder moet aantonen dat afwikkeling in het algemeen belang is. Het algemeen belang is een van de drie voorwaarden voor afwikkeling van een verzekeraar en dient door DNB als afwikkelingsautoriteit beoordeeld te worden. Of er sprake is van een algemeen belang volgt uit de toets "of het ingrijpen [bij de verzekeraar door de afwikkelingsautoriteit] noodzakelijk en proportioneel is, gelet op de doelstellingen van afwikkeling [zoals vastgelegd in artikel 3A:84 Wft], en of een normale faillissementsprocedure niet tot dezelfde resultaten zou leiden".<sup>19</sup> Hierbij schetst de memorie van toelichting meerdere aanknopingspunten die in acht genomen moeten worden.

Het is bij nader inzien echter niet goed denkbaar dat een polishouder een alomvattend oordeel zou kunnen maken omtrent het algemeen belang van een verzekeraar en ten aanzien van de vraag of de doelstellingen van afwikkeling beter behaald kunnen worden door afwikkeling dan faillissement. Hiertoe is de afwikkelingsautoriteit het beste geëquipeerd. Bovendien toetst de rechtbank op grond van artikel 213ag alleen summierlijk of aan de eerste twee voorwaarden voor afwikkeling (die volgen uit artikel 213abis, eerste lid, Fw jo. 3A:85, eerste lid, onderdelen a en b, Wft) voldaan is, te weten of een verzekeraar faalt of waarschijnlijk zal falen en of er geen alternatieve private oplossingen of toezichtsmaatregelen mogelijk zijn.

Tevens bestaat er een noodzaak om in dergelijke gevallen rust en zekerheid te creëren op de financiële markten. Daarom, wordt er voor gekozen om, zoals ook voor bankfaillissementen is bepaald, verzet uit te sluiten bij het faillissement van een verzekeraar.

J (369)

Met deze wijziging wordt een verschrijving hersteld. Voor de definitie van centrale tegenpartij wordt nu verwezen naar artikel 213II, onderdeel c, Fw. Dat moet artikel 213II, onderdeel b, zijn.

### **ARTIKEL III (Wet giraal effectenverkeer)**

A

Artikel 1 van de Wet giraal effectenverkeer (Wge) wordt op twee punten gewijzigd.

De definitie van centraal instituut wordt aangepast, door de verwijzing naar artikel 2 van de verordening centrale effecten bewaarinstellingen CSDR te

---

<sup>18</sup> Kamerstukken II 2017/18, 34842, nr. 3, p. 31-32.

<sup>19</sup> Kamerstukken II 2017/18, 34842, nr. 3, p. 17.

specificeren naar artikel 2, onderdeel 1, CSDR waarin de definitie van centrale effectenbewaarinstelling (CSD) is opgenomen.

De definitie van Onze Minister wordt niet meer gebruikt in de Wge en kan vervallen.

B en C

In de Wge wordt centraal instituut gedefinieerd als een CSD zoals bedoeld in artikel 2, onderdeel 1, CSDR. Sinds de invoering van de CSDR is het mogelijk dat er in een lidstaat meerdere ondernemingen een vergunning als CSD verleend krijgen en dus een centraal instituut zijn als bedoeld in artikel 1 Wge.

Uitlevering uit een verzameldepot of girodepot moet dan ook kunnen geschieden naar een centraal instituut gevestigd in hetzelfde land indien die situatie zich voor zou doen. De huidige formulering wekt de suggestie dat uitlevering binnen Nederland niet mogelijk is, doordat alleen uitlevering naar een "in het buitenland gevestigd" centraal instituut kan plaatsvinden. Deze onduidelijkheid wordt weggenomen door de zinsnede te vervangen door "ander", wat ervoor zorgt dat uitlevering zowel binnen als buiten Nederland kan plaatsvinden naar een (ander) centraal instituut.

D

In artikel 49a, onderdeel e, Wge is de zinsnede "bewaarder van een beleggingsinstelling als bedoeld in artikel 1:1 van de Wet op het financieel toezicht" opgenomen. Een bewaarder is in artikel 1:1 Wft gedefinieerd als "degene die belast is met de bewaring van de activa van een beleggingsinstelling of icbe". Dit onderdeel zou dan ook op beide type bewaarders moeten zien en niet alleen op de bewaarder van een beleggingsinstelling. Om dit te bewerkstelligen is de zinsnede "van een beleggingsinstelling" verwijderd.

#### **ARTIKEL IV (Wet op de economische delicten)**

De Wet op de economische delicten wordt op drie punten gewijzigd:  
In artikel 1, onder 1°, wordt in de opsomming voor de verordening marktmisbruik artikel 11 over marktpeilingen ingevoegd. Dit artikel staat nu nog opgenomen in artikel 1, onder 3°. Opname onder 3° duidt aan dat dit artikel als misdrijf of overtreding gesanctioneerd moet worden afhankelijk van wat het desbetreffende artikel dat is opgenomen aangeeft. Voor dit artikel uit de verordening marktmisbruik zou echter hetzelfde moeten gelden als geldt voor artikel 14 van de verordening over voorwetenschap, dat in artikel 1, onder 1°, WED is opgenomen. Opname in artikel 1, onder 1°, WED houdt in dat dit een misdrijf is als de overtreding opzettelijk is begaan. Dat deze artikelen als misdrijf moeten worden aangemerkt bij opzettelijke overtreding volgt Dit volgt ook uit de artikelen 3 en 4 van de richtlijn marktmisbruik . Door opname van artikel 11 onder 1° kan het onderdeel met betrekking tot de verordening marktmisbruik onder 3° vervallen.

Daarnaast worden onder 2° in het onderdeel met betrekking tot de Wft een drietal artikelen toegevoegd aan de opsomming die nu zijn opgenomen onder 3°. Uit de artikelen 5:70, 5:74 en 5:76 zelf blijkt niet of deze bepalingen gekenmerkt worden als misdrijf of overtreding terwijl dat bij opname onder 3°



wel het geval zou moeten zijn. Daarom is het beter deze bepalingen op te nemen onder 2<sup>o</sup>, ook omdat deze bepalingen bepaalde verboden bevat zoals het verbod om een openbaar bod te doen zonder vooraf goedgekeurd biedingsbericht. Opname onder 2<sup>o</sup> houdt in dat overtreding van de artikelen wordt geclassificeerd als misdrijf indien de overtreding opzettelijk is begaan.

Naast de drie hiervoor genoemde Wft-artikelen bevat het onderdeel betreffende de Wet op het financieel toezicht onder 3<sup>o</sup> nog twee andere Wft-artikelen: 5:72 en 5:77 Wft. Deze artikelen bevatten inhoudelijk geen norm die strafbaar gesteld dient te worden. Omdat de overige artikelen van dit onderdeel zijn opgenomen onder 2<sup>o</sup> kan het onderdeel m.b.t de Wft komen te vervallen.

## **ARTIKEL V (Wet toezicht trustkantoren 2018)**

A

Om de transparantie van de trustsector te bevorderen en het maatschappelijk inzicht in deze sector te vergroten wordt met deze wijziging van de Wtt 2018 in artikel 18 een publieke rapportageplicht geïntroduceerd, naast de rapportageverplichtingen die trustkantoren hebben richting DNB. Trustkantoren worden verplicht jaarlijks te rapporteren over hun risicobereidheid en het aantal doelvennootschappen die het trustkantoor bedient en die een hoger risico op witwassen met zich meebrengen. De rapportage dient publiekelijk toegankelijk te zijn. Zo kan de rapportage bijvoorbeeld worden gepubliceerd op haar eigen website of in het jaarverslag of jaarrekening.

De rapportageverplichting is ingevon door het rapport 'De toekomst van de trustsector' waarin werd geopperd dat een rapportageverplichting de transparantie en het zelfreinigende vermogen van de trustsector kan vergroten.<sup>20</sup> Het kabinet neemt deze aanbeveling over in de kabinetsreactie over voorgenoemd rapport. Hierbij vind ik het belangrijk dat de rapportage geen of beperkt extra regeldruk meebrengt. DNB vraagt jaarlijks aan onder toezichtstaande instellingen te rapporteren over integriteitsrisico's (IRAP). Voor de publieke rapportageverplichting is besloten dichtbij IRAP uitvraag van DNB over integriteitsrisico's te blijven.

Trustkantoren dienen voortaan te rapporteren over hun risicobereidheid over zakelijke relaties die naar hun aard een hoger risico op witwassen of financieren van terrorisme met zich brengen. Daarnaast dient een trustkantoor te rapporteren over het aantal doelvennootschappen dat een trustkantoor bedient en het aantal doelvennootschappen die naar hun aard een hoger risico op witwassen of financieren van terrorisme met zich meebrengen. Dit kunnen doelvennootschappen zijn die actief zijn in sectoren waarvan bekend is dat deze potentieel kwetsbaarder zijn voor integriteitsrisico's.

Het staat trustkantoren in het beginsel vrij om te bepalen hoe zij dit publiekelijk inzichtelijk willen maken. Het uitgangspunt is dat het publiekelijk toegankelijk en vindbaar is. Trustkantoren zijn verschillend in opzet en werking, daarnaast is het belangrijk dat de gegevens niet zijn te herleiden tot persoonsgegevens en tot cliënten.

---

<sup>20</sup> Kamerstukken II 2022/23, 32545, nr. 180.

B

Dit artikel ziet op de onderzoekplicht voor trustkantoren of andere trustkantoren reeds diensten verlenen of hebben verleend bij de client. Voorgesteld wordt de reeds bestaande verplichting tot informatie-uitwisseling te verduidelijken. Artikel 68 Wtt 2018 regelt informatie-uitwisseling tussen trustkantoren. Trustkantoren hebben nu al de wettelijke verplichting tot navraag naar integriteitsrisico's bij een ander trustkantoor wanneer dit kantoor diensten verleent of heeft verleend aan een potentiële cliënt. Echter blijkt uit de wettekst niet ondubbelzinnig dat deze bepaling tevens strekt tot informatie-uitwisseling wanneer een potentiële cliënt op voorhand bij een ander kantoor is geweigerd vanwege verhoogde integriteitsrisico's. Uit de Memorie van Toelichting blijkt dat het doel van artikel 68 onder andere is dat: "trustkantoren op de hoogte zijn als andere trustkantoren cliënten hebben geweigerd."<sup>21</sup> Uit het SEO rapport 'De toekomst van de trustsector'<sup>22</sup> blijkt dat trustkantoren niet goed op de hoogte zijn van deze verplichting. De hier voorgestelde verduidelijking draagt bij aan het voorkomen dat potentiële cliënten met mogelijke integriteitsproblemen of verhoogde risico's, meerdere trustkantoren benaderen totdat ze uiteindelijk aangenomen worden zonder dat het uiteindelijke trustkantoor of de eerder benaderde kantoren weten dat zij allen zijn benaderd. Het is niet verboden voor een trustkantoor om een bij een ander trustkantoor reeds geweigerde cliënt aan te nemen. Zij het dat de gesignaleerde integriteitsrisico's kunnen worden ondervangen.

#### **ARTIKEL VI (Wet toezicht financiële verslaglegging)**

De voorgestelde aanpassing van artikel 2, eerste lid, Wtfv, betreft het herstel van een omissie. Ingevolge artikel 8 van de Taxonomieverordening<sup>23</sup> dienen bepaalde ondernemingen, waaronder uitgevende instellingen, in hun (geconsolideerde) niet-financiële verklaring (ook wel duurzaamheidsrapportering genoemd) ook informatie op te nemen over hoe en in welke mate de activiteiten van de onderneming verband houden met economische activiteiten die als ecologisch duurzaam in de zin van de verordening kunnen worden aangemerkt. De AFM houdt op grond van de Wtfv toezicht op de verslaggeving van uitgevende instellingen. De verslaggevingsverplichtingen uit artikel 8 van de verordening zijn evenwel onterecht niet opgenomen in artikel 2 Wtfv. Met deze wijziging wordt deze omissie hersteld zodat de AFM uit hoofde van de Wtfv toezicht kan houden op de naleving van artikel 8 van de Taxonomieverordening door uitgevende instellingen. Hiertoe wordt in artikel 1 Wtfv ook een definitie toegevoegd van de Taxonomieverordening, die in wetgeving reeds wordt aangeduid als verordening (EU) nr. 2020/852 (kader duurzame beleggingen).

#### **ARTIKEL VII (Wet financiële markten BES)**

A

---

<sup>21</sup> Kamerstukken II 2017/18, 34910, nr. 3.

<sup>22</sup> Kamerstukken II 2022/23, 32545, nr. 180.

<sup>23</sup> Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2020 betreffende de totstandbrenging van een kader ter bevordering van duurzame beleggingen en tot wijziging van Verordening (EU) 2019/2088 (PbEU 202, L 198).

Artikel 1:16 Wfm BES regelt wanneer toezichthouders bij voorgeschreven maatregelen met elkaar dienen af te stemmen in gevallen van gedeeld toezicht. Het gaat bijvoorbeeld om het intrekken van een vergunning van een onderneming waar DNB prudentieel toezicht op houdt en de AFM gedragstoezicht. Voorgesteld wordt dit artikel zo veel mogelijk te harmoniseren met artikel 1:47 Wft, zodat de toezichthouders in dezelfde gevallen niet een andere werkwijze hoeven te hanteren. Daarvoor is aangesloten bij uitgangspunt uit de Wft dat er geen afstemming plaatsvindt indien er geen sprake is van gedeeld toezicht. Artikel 1:16 Wfm BES wordt daarom opnieuw vastgesteld, omdat er meerdere wijzigingen nodig zijn om het te harmoniseren met artikel 1:47 Wft.

In het eerste lid wordt voorgesteld het uitgangspunt over te nemen dat de afstemming niet plaatsvindt indien er geen sprake is van gedeeld toezicht. Daarnaast wordt voorgesteld om, gelijk aan de Wft, dit slechts voor specifieke intrekkinggronden voor te schrijven, in plaats van, zoals nu, dit voor alle intrekkinggronden standaard verplicht te stellen. Dit is bijvoorbeeld in geval van het intrekken vanwege het overlijden van de vergunninghouder een onnodige formele exercitie. Tot slot wordt voorgesteld om de wijze van het indienen van een zienswijze en daarbij behorende procedure over te nemen uit artikel 1:47 Wft.

B

Met dit onderdeel wordt voorgesteld artikel 4:23 van de Wfm BES zo te verduidelijken dat geldautomaten onder dit artikel vallen. Artikel 4:23, eerste lid, Wfm BES schrijft voor dat een kredietinstelling voorafgaande toestemming van DNB, in de vorm van een verklaring van geen bezwaar (vvgb), dient te hebben voor de in dat lid opgesomde handelingen. In alle gevallen gaat het om handelingen waarvan in de toezichtpraktijk is gebleken dat er significante bedrijfseconomische risico's voor de betrokken kredietinstelling aan verbonden kunnen zijn. Bij de invoering van de Wet financiële markten BES is aangesloten bij de termen uit de Wet toezicht bank- en kredietwezen 1994 BES, die een vvgb-plicht regelde voor het vestigen van filialen, bijkantoren en kassen. Onder 'kassen' vielen ook geldautomaten. Gebleken is dat de inmiddels verouderde term 'kassen' tot onduidelijkheden leidt in de praktijk, derhalve wordt voorgesteld 'geldautomaten' uitdrukkelijk toe te voegen aan artikel 4:23, eerste lid, onderdeel f, Wfm BES.

## **ARTIKEL VIII (Wet ter voorkoming van witwassen en financieren van terrorisme)**

A

De voorstelde wijziging van artikel 23, vijfde lid, Wwft betreft een technische correctie waarmee een onjuiste verwijzing naar de geheimhoudingsplicht wordt hersteld. De geheimhoudingsplicht is opgenomen in het vierde lid en niet in het derde lid.

B

Met deze wijziging wordt voorgesteld overtreding van de meewerkplicht voor uiteindelijk belanghebbenden zoals opgenomen in artikel 23e, vierde lid Wwft handhaafbaar te maken, door dit lid toe te voegen aan de opsomming van de

leden van dit artikel in de artikelen 29 en 30 Wwft, waarin de artikelen en artikelliden zijn opgesomd waarvoor bij overtreding een last onder dwangsom of een bestuurlijke boete kan worden opgelegd.

### **ARTIKEL IX (Algemene wet bestuursrecht)**

In de bijlage 2 bij de Awb zijn in artikel 7 en 11 twee verordeningen opgenomen, te weten de verordening gemeenschappelijk afwikkelingsmechanisme en de verordening herstel en afwikkeling centrale tegenpartijen. In artikel 7 en 11 van bijlage 2 Awb worden bepalingen opgenomen waarvoor beroep bij de rechtbank Rotterdam openstaat (artikel 7) en hoger beroep bij het College van beroep voor het bedrijfsleven (Cbb) (artikel 11). In artikel 7 en 11 van bijlage 2 Awb zijn de twee hiervoor genoemde verordeningen opgenomen voor een aantal artikelen waarvoor de normale rechtsprocedure gevolgd moet worden. De uitzonderingswijze voor enkele andere artikelen van de verordeningen die niet de normale bestuursrechtelijke procedure van beroep en hoger beroep volgen, maar waarvoor direct beroep bij het Cbb aangetekend kan worden, is gewaarborgd in artikel 4 van Bijlage 2 van de Awb waar de verordeningen wel genoemd blijven met de artikelen die deze speciale rechtsgang volgen. Omdat op grond van artikel 1:3a, eerste lid, Wft verordeningen gelijk gesteld zijn met de Wft, is het niet nodig om deze verordeningen toe te voegen aan de opsommingen in de artikelen 7 en 11 van bijlage 2 Awb. De mogelijkheid van beroep en hoger beroep tegen besluiten op grond van de verordeningen volgt uit het feit dat de Wft ook is opgenomen in de lijst, en artikel 1:3a, eerste lid, Wft niet is uitgezonderd. Hiermee is de zelfstandige toevoeging van de verordeningen aan de artikelen 7 en 11 dubbelop.

### **ARTIKEL X (Wet bekostiging financieel toezicht 2019)**

Op 28 augustus 2014 is de verordening centrale effectenbewaarinstellingen<sup>24</sup> in werking getreden en is hier uitvoering aan gegeven middels de Wet uitvoering verordening centrale effectenbewaarinstellingen. Zowel de AFM als DNB is aangewezen als toezichthouder in het Besluit uitvoering EU-verordeningen financiële markten voor het toezicht op CSD's. De AFM is de vergunningverlenende toezichthouder en houdt toezicht op gedragsbepalingen. DNB houdt toezicht op de prudentiële bepalingen uit de verordening. In de uitvoeringswet is toentertijd bekostiging van het toezicht opgenomen in de Wbft. Hierbij is voorzien in bekostiging van de kosten die de AFM maakt voor vergunningverlening en doorlopend (gedrags)toezicht. Voor de kosten die DNB maakt als (prudentieel) toezichthouder op CSD's is voorzien in centralebankfinanciering, omdat het toezicht op CSD's wordt beschouwd als een monetaire taak nu die raakt aan de infrastructuur van de financiële markten en een goede werking van het betalingsverkeer.<sup>25</sup> De verordening centrale effectenbewaarinstellingen is echter per abuis niet opgenomen in (de voorloper van) artikel 2, tweede lid, onderdeel c, van de Wet bekostiging financieel toezicht 2019. Door opname in dat artikel wordt geëxpliciteerd dat

---

<sup>24</sup> Verordening (EU) 909/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende de verbetering van de effectenafwikkeling in de Europese Unie, betreffende centrale effectenbewaarinstellingen en tot wijziging van Richtlijnen 98/26/EG en 2014/65/EU en Verordening (EU) nr. 236/2012 (PbEU 2014, L 257).

<sup>25</sup> Zie ook artikel 3, eerste lid, onderdeel e, en artikel 4, eerste lid, onderdelen b en c, van de Bankwet 1998.

het toezicht op CSD's door DNB bekostigd wordt vanuit centralebankfinanciering (zoals dat ook is geëxpliciteerd voor de titels III-V van de EMIR-Verordening<sup>26</sup> en de verordening herstel en afwikkeling centrale tegenpartijen<sup>27</sup>).

De Minister van Financiën,

---

<sup>26</sup> Verordening (EU) Nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende otc-derivaten, centrale tegenpartijen en transactieregisters (PbEU 2012, L 201).

<sup>27</sup> Verordening (EU) 2021/23 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2020 betreffende een kader voor het herstel en de afwikkeling van centrale tegenpartijen en tot wijziging van de Verordeningen (EU) nr. 1095/2010, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 806/2014 en (EU) 2015/2365, en de Richtlijnen 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2007/36/EG, 2014/59/EU en (EU) 2017/1132 (PbEU 2021, L 22).